

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 44) findes i tidenden sp. 2205).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 130 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af kildeskatteloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 38) findes i tidenden sp. 2206, udvalgets tilrådsbetænkning i tillæg B. sp. 267).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ømann: Jeg udtalte ved andenbehandlingen min anerkendelse af, at det nu var kommet så vidt, at der med kort varsel kunne indføres ændringer i den maskinelle gennemførelse af kildeskatten, idet man kunne ændre reglerne om medhjælpende hustruer. Disse regler er årsagen til, at vi stemmer for dette lovforslag, selv om det i øvrigt indeholder en række regler, der har forbindelse med dødsbøbeskatningen.

Jeg kan dog ikke ved denne lejlighed undlade at beklage, at det ikke har været muligt at foretage en tilsvarende hurtig udrykning, når det gjaldt spørgsmålet om

rejsediæter, et spørgsmål, der har været livligt drøftet i udvalget, nemlig sådanne rejsediæter, hvis størrelse på forhånd er fastsat af ligningsrådet, og som der derfor ikke skulle være nogen tvivl om skulle medgå til dækning af faktiske udgifter. Der er en række mennesker, der kommer i klemme ved, at de nu får penge, som de skal udlægge, beskåret ved indeholdelse af kilde-skat og mange mennesker, som først ser disse penge igen, når slutskatten bliver reguleret. Jeg har fra anden side hørt, at der har været forhandlinger i gang mellem finansministeren og LO, og jeg vil da spørge ved denne lejlighed: hvad er der kommet ud af disse forhandlinger?

Grünbaum: Jeg havde ikke regnet med ved denne lejlighed at tage ordet i dette spørgsmål, men når nu SF, hr. Ømann, vil sige noget om det, så vil jeg da også sige, at vi finder det meget beklageligt, at finansministeren ikke har kunnet imødekomme de ønsker, som man har haft inden for fagbevægelsen, og som vi for længe siden har gjort opmærksom på.

Vi kan godt se, at det på dette sene tidspunkt vil være meget svært for finansministeren at pålægge skattemyndighederne at klare disse problemer. Det drejer sig særlig om at få skattekortene ind fra dem, som har fået skattekort, der er i overensstemmelse med de regler om forskudsangivelsen, der var udsendt. Det kan være svært at få de skattekort ind. Men vi mener, at der burde være lavet en frivillig ordning, sådan at man kunne have rettet det.

Det er rigtigt, at vi har haft et lignende problem for de medhjælpende hustruer, og her har man af hensyn til kommunalvalgene klaret problemet. Man burde også have klaret det i dette tilfælde.

Vi kan ikke være tilfredse, men vi må i hvert fald anerkende, at finansministeren dog vil rette disse forhold fra 1971.

Det er ikke kun et spørgsmål om, hvorvidt man stiller de enkelte mennesker, særlig rejsemontører o. lign. i en ubehagelig situation, når man trækker i deres rejsegodtgørelse, men i virkeligheden ligger der også en temmelig afgørende principiel ændring af vort skattesystem i dette. Vi siger nu, at godtgørelser, som i virkeligheden kun er dækning af udgifter, skal regnes som ind-

[Grünbaum.]

tægt. Det vil altså sige, at man går over til at betragte alt, hvad der udbetales til en lønmodtager under kildeskatten, som indtægt, uanset at det af ligningsrådet på forhånd er fastlagt som en godtgørelse, der kun går til dækning af en udgift og altså ikke er nogen indtægt. Det er et meget diskutabelt princip at indføre i skattelovgivningen, og man har ikke gjort det tilsvarende for tjenestemændene, som i henhold til statsskatteloven er fritaget for at betale skat af disse godtgørelser. Her anerkender man, at der ikke skal trækkes. Vi mener, at man burde have gjort det samme for disse kategorier, rejsemontører osv. Det har man altså ikke kunnet. Vi opretholder henstillingen til finansministeren om alligevel at prøve på at finde en ordening.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne i anledning af de bemærkninger, der er fremsat om mennesker, som har ret mange rejsedage i løbet af et år, føje nogle betragtninger til.

Hr. Ømann var inde på, at når man ved anden behandling kunne ændre reglerne for medhjælpende hustruer, så måtte man også nu ved tredje behandling kunne ændre reglerne for rejsende medarbejdere i virksomhederne, herunder handelsrejsende, rejsemontører og andre. Nu vil jeg gerne sige til hr. Ømann, at min gode vilje er der ikke noget i vejen med, men evnen er måske ikke så god som viljen.

Der er vældig forskel på at rette på forskudsansættelser og at gennemføre bestemmelser, der først får virkning ved slutligningen. De ændringer, vi har gennemført i reglerne for medhjælpende hustruer, vil jo først påvirke slutligningen, mens de ændringer, der skulle være tale om her for at imødekomme ønsket fra flere sider for rejsemontørernes vedkommende, krævede en ændring i forskudsansættelserne, der fandt sted i dette efterår, og det vil sige, at man måtte inddrage skattekort, som var tilsendt de pågældende skatteborgerne. Man havde

meget lidt viden om, hvem det egentlig drejede sig om, hvor mange mennesker der har og forventer at have rejsedage.

Jeg forstår udmærket godt problemet, for så vidt angår dem, der har overset vejledningens nøjagtigt fremhævede bestemmelse om, at rejsedage skulle man opgive og kunne trække fra for. De, der har overset det, vil naturligvis meget gerne have dette fradrag. Men man skulle også tage højde for alle de mennesker, som har forsøgt at udfylde deres forskudsskema med hensyntagen til et vist antal rejsedage, og det måtte betyde, at man skulle have fat i alle disse mennesker for at se, om dette antal rejsedage måske var ansat for lavt, eller om man på anden måde skulle rette på det. Derfor tror jeg faktisk, at hr. Ømann med den fantasi, han er i besiddelse af normalt, vil kunne give mig ret i, at der er forskel på en ændring af en forskudsansættelse, der har fundet sted for samtlige skatteborgeres vedkommende, og så en ændring i den slutligning, der skal finde sted om et års tid.

Problemet med rejsemontørerne er ikke noget, jeg har opfundet. Det skyldes en lovgivning, som folketingsret har vedtaget. Den 14. november 1968 fremsatte jeg et lovforslag, som kun havde 2 punkter, hvoraf det ene var dette om tilbageholdelse og træk i udbetalt rejsegodtgørelse mod til gengæld fradrag for de faktisk afholdte udgifter eller de udgifter, som ligningsrådet har godkendt. Dette lovforslag fra 14. november 1968 fik en stille gang igennem det høje ting. Ved første behandling var der kun én ordfører, der udtalte sig om det, nemlig hr. Niels Helveg Petersen, og ved tredje behandling her i foråret blev det enstemmigt vedtaget af samtlige partier. Da det så skulle praktiseres, da vi havde forskudsansættelserne overstået og man havde lignet og var ved at udsende skattekort, ønskede man ændring i dette system. Så blev man pludselig opmærksom på, at man havde vedtaget en lov, som man måske ikke selv syntes alt for godt om.

Stillet over for ønsker om ændringer i

[Finansministeren.]

forskudsansættelserne for en række personer på grundlag af en ny lovgivning har jeg gjort det, som hr. Grünbaum også fremhævede, at jeg har givet et tilsagn om at ville overveje reglerne, således at der fra og med indkomståret 1971 ikke indeholdes kildeskat i rejsegodtgørelse. For indkomståret 1970 vil det, som der står i tillægsbetænkningen, være muligt for de skatteydere, der ikke har fået fradrag for merudgifter til rejser m. v., at få skattekortet rettet ved henvendelse til ligningsmyndigheden.

Hr. Ømann spurgte mig om vores forhandling med LO, og jeg kan sige, at under henvisning til dette tilsagn i betænkningen ville LO nu udsende en meddelelse til tillidsmændene om, at man kunne få det rettet ved henvendelse til ligningsmyndigheden, og vi aftalte, at dette cirkulære skulle aftales nærmere med skattedepartementet, for at man kunne være sikker på, at indholdet af det blev korrekt.

Der er altså ikke tale om nogen ond vilje fra min side, og alle, der mener, de har fået for få rejsedage godskrevet for 1970, kan altså henvende sig til ligningsmyndigheden og få dette ændret, så de fremover får et større fradrag for deres rejsedage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 39) findes i tidenden sp. 2206, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 267).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 11.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af landsskatteretsloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 40) findes i tidenden sp. 2206, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 267).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 125 stemmer; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

(Lovforslaget (nr. 68) findes i tillæg A. sp. 1259, fremsættelsen i tidenden sp. 1682).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Sv. E. Andersen: Det foreliggende lovforslag om, at revisionen af lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme udskydes til folketingsåret 1971-72, kan vi fra den socialdemokratiske gruppe gå ind for.

Denne lov, der mange gange har været til revision i det høje ting, bl. a. i 1949, 1951-52

Formanden: Heroppe kan vi altså intet høre undtagen støj fra salen.